De Weegschaal van Allāh: Rechtvaardigheid Boven Begeerten

Shaykh al-ʿAllāmah al-Muḥaddith Rabīʿ b.[1] Hādī al-Madkhalī[2] {حَفِظَهُ اللهُ}[3] zei:

“

Regeren volgens de Religie van Allāh, niet volgens blinde emoties

Ik dring er bij de jeugd van de *Ummah*[4] (moslimgemeenschap) op aan om zichzelf niet tot slaaf te maken van personen en zich niet te laten leiden door emoties. In plaats daarvan moeten zij personen, uitspraken en overtuigingen beoordelen op basis van de religie van Allāh, als zij werkelijk Allāh als Rechter hebben aanvaard, zoals zij beweren.

De *Salaf al-Ṣāliḥ* en de maatstaf voor individuen en groepen

Zo zie je dat onze rechtschapen voorgangers (*as-Salaf aṣ-Ṣāliḥ*)[5] in hun geschriften de groeperingen (*Firaq*) en sektes (*Ṭawāʾif*) wegen met de weegschaal van Allāh. Zij kennen elke groep de plaats toe die het verdient, classificeren hen en plaatsen individuen en groepen op hun rechtmatige plek. Zij verheffen noch een persoon, noch een groep boven de positie die zij verdienen.

Omgaan met anderen in het licht van de *Qurʾān* en de *Sunnah*, niet volgens begeerten

Evenzo gaan wij om met personen in het licht van de *Qurʾān* en de *Sunnah*, met gebruik van de rechtvaardige weegschaal van Allāh, die noch afwijkt noch onrecht pleegt. Wat betreft het manipuleren van de weegschaal, mensen beoordelen naar onze begeerten, degenen verheffen die wij willen op basis van onze lusten, en anderen degraderen naar onze wensen—dit is dwaling en begeerte (*Hawāʾ*).

”

---

[1] In academische literatuur is "b." een afkorting van het Arabische woord *bin* of *ibn* (afhankelijk van de grammaticale context). Het betekent ʿde zoon vanʾ. Je schrijft ze respectievelijk in het Arabisch als: بن/*bin* & ابن/*ibn*.

[2] Ondanks dat hij oorspronkelijk opgroeide als een weeskind nadat zijn vader overleed toen hijzelf maar 1,5 jaar oud was, behoort Shaykh Rabīʿ (1351H — 1933) hedendaags tot één van de hooggeplaatsten onder de *ʿUlamā* (geleerden). Hij is bekend om zijn messcherpe *Rudūd* (weerleggingen) van de *Duʿāt* (uitnodigers) naar *Ḍalālāt* (dwalingen). Gedurende hun leven, verwezen *ʿUlamā* zoals Imām ibn Bāz, Imām al-Albānī, Imām al-ʿUthaymīn naar Shaykh Rabīʿ. Er zijn in hun publicaties en die van anderen zoals Imām Muqbil, ʿAllāmah al-Luḥaydān, Shaykh al-Jāmī, ʿAllāmah Ṣāliḥ al-Fawzān genoeg lofprijzingen te vinden voor deze unieke Shaykh.

[3] {حَفِظَهُ اللهُ}:

Geschreven in transcriptie als *Hafiẓahullāh*, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een moslim. Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh hem beschermen*.

[4] أُمَّة

(tr. *Ummah*). Dit woord verwijst naar de wereldwijde gemeenschap van moslims, die verenigd zijn door hun geloof in de islam en hun gedeelde religieuze verplichtingen. Het concept benadrukt de verbondenheid van alle moslims aan de islam, ongeacht hun nationaliteit of etnische achtergrond.

[5] سَلَفُ الصَّالِح

(tr. *Salafu-ṣ-Ṣāliḥ*) De *Salafu-ṣ-Ṣāliḥ* zijn de vrome moslims van de vroegere generaties, in het bijzonder:

- de *Ṣaḥābah* (metgezellen van de profeet ﷺ),
- de *Tābiʿīn* (de metgezellen van de *Ṣaḥābah*)
- de *Atbaʿ at-Tābiʿīn* (de metgezellen van de *Tābiʿīn*)

Vaak wordt de term samengevat als de 'vrome voorgangers'.